

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Honori[i] Reggi[i] Kemnathensis De Statu Ecclesiae Britannicae Hodierno, Liber Commentarius

Horn, Georg

Dantisci, 1647

Quas turbas Independentes Antinomi in Nova Anglia excitarint.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34026

gnam partem anno 1634. cum nequissimus Laudus ad Cathedram Papalem evectus esset, in Belgium ac novam Angliam concesserunt.

Origo itaque *Independentium* in Nova Anglia sic se habet. Pars Ecclesiæ Robinsonianæ Leida Plymmoutham Nov-Anglicam migravit. Eodem paulò post Cottonus, ac alii pii Non-conformistæ ex Anglia, metu intolerabilis Episcoporum tyrannidis profugi venerunt. Et hi statim consenserunt in viam Robinsonianam, quæ tum admodum inter exfules illos invaluit. Difficile est non incidere in Scillam, cum Charybdin fugis. Episcoporum horror & terror infinitus erat. Quò longius quid ab illis distabat, eò gratius erat. Placuit igitur Robinsonus; & quanquam Cottonus antehac Separatistis adversaretur, tamen Semiseparatismi author & fautor esse cœpit circa A. C. 1635. & ea dogmata singulari facundiâ & dexteritate interpolare cœpit. Itaque sicut Robinsonus prima Independentismi fundamenta jecit; Sic Cottono complementum & ultima debetur manus. Statim literis in Angliam missis novam Ecclesiæ formam deprædicare cœpit; & novum Doctorem amplexus *Thomas Goodwinus*, vir egregiè doctus, admiratione Cottoni plures secum in Novam Angliam traxit. Lapsus quoque est in alios horrendos errores ille Cottonus. Arminianismum imbibit, à quo eum celeberrimi Twissii scripta ex parte revocarunt. Antinomismi & Libertinismi particeps factus est intimâ familiaritate execrabilis feminæ *Hutchinsoniæ*. De cujus Tragædiis pauca in transcurso dicenda sunt.

*Quas turbas Independentes Antinomi in
Nova Anglia excitarint.*

Quidam Antinomi in nova Anglia seduxerunt quosdam, & inter eos mulierem quandam *Hutchinsoniam*, quæ callida,

da, sagax, & contumacis Spiritus, prætextu repetendi sermones Cottonianos, Bostoniæ furores illos, hinc in totam regionem, disperfit. Opiniones præcipuæ hæ erant.

1. Legem nullum usum habere in adducendis hominibus ad Christum. 2. Hominem esse justificatum & unitum Christo sine fide, ab omni æternitate. 3. Fidem non esse instrumentum recipiendi Christum, sed discretionem quod jam receperimus Christum. 4. Hominem tantum uniri Christo per opera Spiritûs, sine ullo actu suo. 5. Hominem non antè actualiter Christi esse, quàm fiduciam habeat. 6. Hanc fiduciam tantum esse ex testimonio Spiritûs. 7. Hoc testimonium Spiritûs tantum esse immediatum, sine nullo verbo. 8. Cui semel hoc testimonium habet, non ultra dubitat. 9. Dubitare de certitudine, etiamsi fiam latro vel adulter, indicio est me nunquam habuisse certitudinem vel fiduciam. 10. Sanctificatio non est bonum signum status gratiæ. 11. Nulla consolatio haberi potest ex conditionalibus promissis. 12. Pauperes spiritu *Matth.* 5. 3. tantum illi sunt, qui vident se nullam gratiam habere. 13. Si videam me planè non habere gratiam, solatio erit: sed consolationem capere ex sensu gratiæ, legale est. 14. Hypocrita potest habere gratiam Adami, quam habuit in statu innocentia. 15. Gratia sanctorum & hypocritarum non differt. 16. Omnes gratiæ in Christo subjectivè sunt, & nullæ in nobis; ita ut Christus credat, Christus amet. 17. Christus est nova creatura. 18. Deus non amat hominem plus propter ullam sanctitatem, nec odio eum magis habet propter ullum flagitium. 19. Peccatum filios Dei non debet turbare. 20. Si quis turbetur propter peccata, non est regula vitæ. 23. Christianus non tenetur precari, nisi spiritus moveat eum. 24. Minister qui non habet hoc novum lumen, non potest docere alios qui id habent. 25. Tota litera Scripturæ

est fedus operum. 26. Nullus Christianus adigendus est ad officia pietatis. 27. Nullus Christianus est exhortandus ad fidem, charitatem, preces, nisi sciamus eum habere spiritum. 28. Homo potest habere omnem gratiam, & tamen carere Christo. 29. Omnis fidelis activitas tantum est agere peccata.

Hi gravissimi errores omnem Novam Angliam adeo infecerant, ut Respublica & Ecclesia in extremo periculo versarentur. Et fuerunt plures adhuc alii; ut, *Animam cum corpore interire. Omnes sanctos in terra duo corpora habere. Christum non esse unitum nostro carnali corpori, sed nostro novo corpori eadem unione, qua humanitas ejus unitur divinitati. Christi humanitatem nunc non esse in caelo, sed corpus ejus esse Ecclesiam.* Hos & plures alios errores Independentismus in Nova Anglia produxit. Nulla ferè familia in tota regione fuit, quæ non infecta esset. *Boston* famosissima Ecclesia adeo fuit corrupta, ut pauci restarent integri. Hypocrisis horum hæreticorum ad miraculum magna fuit. Nemo ipsis humilior, sanctior, magis spiritualis, plenior Christo apparebat. In precibus ardentissimi, in sermone ex Scriptura potentissimi. Omnes ipsorum singulares opiniones erant *pro gratia gratuita, pro glorioso homine Evangelico, ut nudus Christus in folio collocaretur.* Ministrorum quosdam adorabant, ut *Cottonum* & *Wheelwrightum*, tanquam solos federis gratuiti præcones; & neminem inde usque ab Apostolorum ævo tantum luminis Evangelici accepisse jactabant. Cæteros ferè omnes Baaliticos & legales sacerdotes, Papisticos Nuncios, Scribas & Phariseos, inimicos Evangelii, vacuos gratiæ vocarunt. Præfectum suum *Winthropum*, & plerosque Magistratus, vocabant hostes gratiæ, persecutores, Antichristos, Ahabos. Herodes, Pilatos, quos Deus destructurus sit. *Wheelwrightus* eos pro concione hortabatur, ut cum Magistratu agerent, prout talibus hostibus gratiæ conveniret, in memoriam revocans

Mo-

Mosen occidentem Ægyptium. Hæc hæresis tam periculosas seditiones produxit, ut actum de Republica videretur, & *Winthropus* ex armare sectariorum plerofq; coactus fuit, metu ne tragædia Monasteriensis repeteretur. *Synodus* quoq; ministrorum convocata est, in qua hi errores Antinomorum confutati: 1. Dicere quod justificemur per fidem, mala locutio est; dicendum, nos justificari per Christum. 2. Justificationem demonstrare per sanctificationem, sapit Papismum. 3. Si sum sanctus, non sum gratior Deo; si sum impurus, non deterior. De hoc certus sum, cum qui elegit me, daturum etiam operam ut salver. 4. Si Christus vult permittere ut peccem, ipsius periculo id fiat. 5. Magnas tumultus est circa gratiam & emendationem cordis. Sed da mihi Christum; non quæro dona gratiæ, sed Christum: non quæro promissiones, sed Christum: non quæro sanctificationem, sed Christum. Ne mihi narra fabulam de mediatione & officio; narra mihi de Christo. 6. Viva fides, quæ habet vivos fructus, potest oriri à viva lege. 7. Possum scire me esse Christi, non quia crucifigo cupiditates carnis, sed quia non crucifigo eas; verum credo Christo, qui crucifigit cupiditates pro me. 8. Petrus magis inclinavit ad fedus operum, quam Paulus. Pauli doctrina magis est pro gratia gratuita, quam Petri. 9. Si Christus est mea sanctificatio; quid opus est ut justificationem meam coner per aliud demonstrare?

Hæ & aliæ opiniones nihil aliud minitabantur Ecclesiæ quam præsentaneam ruinam, & ipsi schismatici nil nisi sanguinem ac tormenta spirabant. Donec Deus judicia sua evidenter exercuit. Primo enim *Hutchinsonia*, summa Novæ Religionis sacerdos & Dux hæreticorum, uno tempore xxx monstruosos partus enixa est, quot ferè monstruosas opiniones fovebat. Quidam majores, alii minores erant, nulli humanam formam retulerunt. Alia femina *Hutchinsoniæ* socia, nomine *Dier*, partum femineum

monstrosissimum edidit. Carebat capite; facies in pectore erat, aures ex humeris, oculi & os latè prominebant, natus fursum spectabat, pectus ac tergum plenum acutis stimulis. Umbilicus, venter & natura in dorso. Pro digitis pedum tres ungues avium. In dorso supra ventrem duo magna foramina hiabant, & ex quovis massa carnea prominebat. Supra oculos, loco frontis, quatuor acuta & dura cornua. Nihil his moti hæretici, sed causam monstrorum in Ecclesiam, quam pro hostibus suis habebant, conjecerunt. Et hæc, *inquirebant*, vestri gratiâ fiunt, Legalistæ; ideo Dei manus ingravescit supra nos, ut in legalibus viis vestris excæcemini; & tandem in infernum præcipites, pereatis. Cumque veritati, etiam de cælo convicti, cedere nollent, Magistratus contra eos sententiam dixit. Quidam excommunicati, alii proscripti. Minister seditiosus *Wheelwright* cum *Hutchinsonia* primò in Insulam quandam ad Batavos se contulit. Ubi mox in alias sectas divisi sunt, & *Hutchinsonia* cum familia sua in aliam Insulam, cui nomen *Hellgate*, se transtulit, ubi ab Indis omnes cæsi & combusti sunt.

Hæc ex libro Wellii ea de historia, & ex Pageto ac Baylio; qui insuper ostendit, quantum Cottonus huic hæresis innoxus & implicatus fuerit.

De Hæresum, sectarum, & schismatum, horribili incremento, inde usque ab anno 1640; durante magno Parlamento.

HActenus vidimus Ecclesiam Anglicanam, qualis sub Episcopis; quomodo in Puritanos, Brownistas, Independentes variis in locis, sed maximè extra Angliam, scissa fuerit. Restat status ejus post Episcopos. Et heic cognoscere operæ pretium erit, quis turbo illam per undecim